

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/237/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221029
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8116221029.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: R.F. W., N.: XX.X.XXXX, A. S. XXX/XX, XXX XX H., zastúpeného spoločnosťou JUDr. Patrik Holinga s.r.o., Hrnčiarska 2/A, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovaným: X. N. C., N.: XX.X.XXXX, A. P. S. XX, XXX XX M. Š., zastúpená JUDr. Františkom Komkom, advokátom, Hlavná 27, 080 01 Prešov, a X. Z. Q., N.: XX.X.XXXX, A. V. XX, XXX XX W., o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

Z r i a ě u j e záložné právo k nehnuteľnostiam žalovaných zapísaným na R. Č.. XXX, Y.: W., Y.: W., K.. Ú. H., P. C.:

- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XXX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D.S.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D.S.,
- B., W. B.: T. F., F. B.: T. F., B. B. Č.B. XXX B. N. W. Č.. XXX/X,
M. W. Ž. R. W., N.: XX.X.XXXX, S. XXX/XX, XXX XX H., D. Ú. D. Q. W. W. M. Ž. M. M.K. XXX.XXX,-
Z. B. W., K. D. B. F. M. K. M. N. Y. B. W. W. B.. D.. XXC/XXX/XXXX.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 14.10.2016 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáha, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaných zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 104.146,- Eur s príslušenstvom (z titulu náhrady za zhodnotenie nehnuteľností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia v dôsledku žalobcom vykonaných investícií).

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako kupujúci nadobudol predmetné nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva od Q. R. ako predávajúceho kúpnu zmluvou zo dňa 5.5.2010 za kúpnu cenu vo výške 34.854,- Eur, a na predmetných nehnuteľnostiach, po ich nadobudnutí do svojho výlučného vlastníctva, vykonal množstvo investícií, pričom kompletne prestaval a dostaval rodinný dom. Ďalej uviedol, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/194/2014, ktorého súdny spis navrhol pripojiť, však bolo následne rozsudkom (proti ktorému podal opravné prostriedky) určené, že tieto nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných (v dôsledku nedostatku vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu Q. R., od ktorého tieto nehnuteľnosti kúpil). Dňa 16.9.2016 bol vypracovaný znalecký posudok č. XXX/XXXX J.. V. V., predmetom ktorého bolo stanovenie všeobecnej hodnoty majetku, t.j. nehnuteľností zapísaných na R. Č.. XXX - T. F. B.. Č.. XXX s príslušenstvom a prislúchajúcich pozemkov, K.. Ú.. H., a hodnota predmetných nehnuteľností bola určená na sumu spolu vo výške 139.000,- Eur. Žalobca uzavrel, že v dôsledku ním vykonaných investícií do predmetných nehnuteľností došlo k zhodnoteniu týchto nehnuteľností, a to spolu o sumu vo výške 104.146,- Eur, a ako dobromyseľný držiteľ predmetných nehnuteľností za účelom zachovania svojich prípadných práv a nárokov si uplatňuje náhradu za zhodnotenie nehnuteľností (s návrhom na prerušenia konania do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 9C/194/2014).

3. Návrhom zo dňa 7.9.2020, doplneným podaním zo dňa 6.4.2021 a predložením plnomocenstva pre jeho právneho zástupcu v zaručenej konverzii dňa 14.4.2021, sa žalobca následne domáhal, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým by zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovaných zapísané na R.. Č.. XXX, Y.: W., Y.: W., K.. Ú. H., P. C.:

- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „E., Y. M. XXX V., F.: D. W. P. N.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M.V. XX V., F.: D.,
- W. W.. Č.. XXX/X, W. T. „, Y. M. XX V., F.: D.S.,
- B., W. B.: T. F., F. B.: T. F., B. B. Č.B. XXX B. N. W. Č.. XXX/X,

ktoré sú vo vlastníctve žalovaných, v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky titulom dobromyseľného zhodnotenia týchto nehnuteľností vo výške 104.146,- Eur s príslušenstvom tak, aby zabezpečovalo pohľadávku žalobcu voči žalovaným na zaplatenie sumy 104.146,- Eur a trov konania.

4.1. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/194/2014-142 zo dňa 07.12.2015 (ktorým súd určil, že nehnuteľnosti zapísané na R.. Č.. XXX, Y.: W., Y.: H.J. M. K.. Ú. H. patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných N.R. C., N.. XX.XX.XXXX P. Z. Q., N.. XX.XX.XXXX), bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/27/2016-198 zo dňa 26.04.2017, ktorý zároveň potvrdil, že žalobca bol dobromyseľným nadobúdateľom predmetných nehnuteľností.

4.2. Žalobca zopakoval, že po nadobudnutí predmetných nehnuteľností do svojho výlučného vlastníctva, vykonal množstvo investícií, pričom kompletne prestaval a dostaval rodinný dom s tým, že dňa 16.09.2016 bol vypracovaný znalecký posudok č. XXX/XXXX, predmetom ktorého bolo stanovenie všeobecnej hodnoty majetku, t.j. nehnuteľností zapísaných na R.. Č.. XXX, Y.: W., Y.: H. M. K.. Ú. H., a všeobecná hodnota týchto nehnuteľností bola predmetným znaleckým posudkom určená na sumu spolu vo výške 139.000,- €. Dodal tiež, že medzitým investoval aj ďalšie financie na zhodnotenie predmetných nehnuteľností, čo bude ním preukázané v priebehu tohto konania aktuálnym znaleckým posudkom, a s poukazom na ust. § 130 ods. 3 OZ uzavrel, že žalovaní mu dlžnú žalovanú sumu vo výške 104.146,- € s prísl. do dnešného dňa neuhradili.

4.3. K naliehavosti potreby úpravy pomerov strán sporu žalobca uviedol, že je daná dôvodnou obavou o budúcom predaji predmetných nehnuteľností žalovanými, čím by došlo k zmareniu uspokojenia pohľadávky dobromyseľného držiteľa - žalobcu, nakoľko sa jedná podľa jeho informácií o ich jediný relevantný majetok, ktorým by bolo možné pohľadávku žalobcu uspokojiť. Dodal, že ak by k danému prevodu došlo, tzn., že žalovaní by sa zbavili svojho jediného relevantného majetku, žalobca by nemal možnosť využiť iné právne prostriedky na uspokojenie svojej pohľadávky z titulu dobromyseľného zhodnotenia predmetných nehnuteľností, ktoré mu zo zákona patrí.

4.4. Žalobca ďalej uviedol, že „vzhľadom na žalobcom opísané nadobudnutie vlastníctva k predmetným zhodnoteným nehnuteľnostiam žalobcom do vlastníctva žalovaných“ existuje určitá hrozba, že by žalovaní mohli chcieť previesť tieto nehnuteľnosti, prípadne ich nejakým spôsobom zaťažiť s tým, že zatiaľ nie je na aktuálnom R. Č.. XXX zapísaná poznámka, ktorá by „odstrašila“ možných záujemcov o nadobudnutie týchto nehnuteľností, ak by žalovaní mienili nehnuteľnosti previesť, a keďže predmetné sporové konanie nie je možné zapísať ako poznámku, jedná sa o ďalší dôvod zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na predmetné nehnuteľnosti, aby v prípade ich prevodu na iné osoby, sa žalovaní nemohli domáhať svojej dobromyseľnosti v zmysle nižšie uvedenej judikatúry.

4.5. Žalobca k tomu poukázal na nález I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016, ktorým podľa neho došlo k zásadnému posunu vnímania ochrany vlastníckeho práva dobromyseľného nadobúdateľa vo vzťahu k zásade „Nikto nemôže previesť na iného viac práv než koľko sám má“ s tým, že podľa ústavného súdu „nemožno bezvýnimočne tvrdiť - ako to konštatovali všeobecné súdy - že samotná absencia vlastníckeho práva prevodcu (dominum auctoris) povedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva“. Musí totiž „dôjsť aj k určitému posunu v doterajšej judikatúre ústavného súdu v riešení otázky „nemo plus iuris“(I. ÚS 50/2010) o nové interpretačné závery, či vývoj sociálnej reality najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý jej druhou stranou prezentovaný

skutkový stav. Navyše, ak bol potvrdený údajmi z verejnej štátom vedenej evidencie a najmä, keď ho potom aprobuje aj príslušný orgán verejnej moci [kataster nehnuteľností, súd a pod.].“

Podľa žalobcu z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany je treba postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Dodal, že pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní.

4.6. Záverom žalobca podotkol, že ak by bolo potrebné čakať na konkrétne reálne úkony žalovaných, zabezpečovacie opatrenie by často už nebolo možné ani nariadiť, čím by takáto forma právnej ochrany strany sporu (v tomto prípade žalobcu) bola neefektívna, oneskorená a iluzórna. Účelom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia nie je poskytovať neefektívnu ochranu práv, ale naopak poskytnúť ochranu včasnú a efektívnu. Z povahy zabezpečovacieho opatrenia spočívajúceho v nenakladaní s vecami alebo právami v zmysle ust. § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že má zabezpečovací a aj preventívny charakter.

Žalobca vyslovil názor, že ak žalovaní nemienia s predmetnými nehnuteľnosťami nakladať, jednoznačne potom z toho vyplýva, že takto nariadeným zabezpečovacím opatrením nedôjde k neprimeranému obmedzeniu ich vlastníckeho práva, ktoré bude obmedzené len v nevyhnutnom rozsahu. Uviedol tiež, že o obmedzenie vlastníckeho práva nad nevyhnutnú mieru nariadením zabezpečovacieho opatrenia nepôjde, pretože tunajší súd by nezakázal žalovaným držať, užívať nehnuteľnosti v ich vlastníctve, obmedzil by ich vlastnícke právo len tým, že by im zakázal zdržať sa nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami spôsobom vymedzeným vo výroku rozhodnutia. Naopak, ak žalovaní majú tento úmysel, je daná hrozba ujmy na právach žalobcu, a tým pádom dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existuje.

Dodal tiež, že voči vyššie uvedeným rozsudkom predmetných súdov podal dňa 27.05.2019 ústavnú sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pod sp.zn: Rvp 925/2019, pričom o jeho sťažnosti nebolo do dnešného dňa rozhodnuté, ako aj dovolanie proti Uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/112/2019 - 300 zo dňa 12.02.2020 na Najvyšší súd Slovenskej republiky s tým, že predmetné konania sú teda stále živé, tzn. že je tu stále možnosť zvratu v predmetnom spore.

5. Na preukázanie týchto skutočností žalobca (v žalobe i návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia) poukázal najmä na spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/194/2014 a znalecký posudok J.. V. V., Č.. XXX/XXXX, zo dňa 16.9.2016.

6. Písomným podaním zo dňa 6.4.2021 žalobca doplnil, že lustráciou predmetného R. Č.. XXX, Okres: W., Y.: H. M. K.. Ú. H., ktorého kópiu pripojil, zistili, že na týchto nehnuteľnostiach bola vyznačená plomba na základe D. - XXXX/XXXX.

7. Z vyjadrenia žalovanej v 1. rade k žalobe, ako aj absencie vyjadrenia k žalobe zo strany žalovaného v 2. rade vyplýva, že tvrdenia žalobcu o jeho prestavbe domu a investíciách ako také žalovaní nepopreli. Aj zo spisu tunajšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/194/2014, ktorý si súd na návrh žalobcu pripojil (v ktorom žalovaná v 1. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 23.7.2015 nachádzajúcom sa na č.l. 87 pripojeného spisu - vtedy ako žalobkyňa - uviedla, že k vynaloženým investíciám zo strany žalovaného je možné prihliadnuť a riešiť ich, avšak v konaní s iným predmetom), a bodu 15. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove v uvedenej súvisiacej veci sp. zn. 18Co/27/2016 (viď č.l. 15), podľa ktorého „na kúpu a celkovú rekonštrukciu bol žalovanému (pozn. súdu: teraz žalobcovi) poskytnutý úver Slovenskou sporiteľňou a.s. ... a ... už z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že nehnuteľnosť prebehla celkovou rekonštrukciou, podstatne sa zmenila kvalita i hodnota tejto nehnuteľnosti, a z týchto skutočností potom môže vychádzať pri uplatnení si nárokov vo vzťahu k žalobkyni (pozn. súdu: teraz žalovanej v 1. rade), jej bývalému manželovi i predávajúcemu, od ktorého nehnuteľnosť nadobudol“, mal súd nateraz (na účely rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení) za dostatočne osvedčené, že žalobca

vykonal do predmetných nehnuteľností žalovaných „množstvo investícií, pričom kompletne prestaval a dostaval rodinný dom“.

8. Podľa § 343 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 92 ods. 1 CSP zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 327 CSP ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas

Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

9. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie pozície pravdepodobného veriteľa, resp. zabránenie zhoršenia jeho pozície, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky voči nemu, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo zmarenia uspokojenia jeho pohľadávky. Veriteľ tak získa postavenie záložného veriteľa a v zmysle ust. § 343 ods. 3 CSP neskôr, ak bude v konaní vo veci samej ohľadom tejto peňažnej pohľadávky úspešný a nebude splnená dobrovoľne, bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie tejto pohľadávky v exekučnom konaní (po tom, ako mu bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím).

10. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zabezpečovacie opatrenie pritom predpokladá návrh na jeho vydanie a odôvodnenú potrebu, aby bola (eventuálna) peňažná pohľadávka veriteľa (najčastejšie žalobcu), o ktorú v konaní ide (keďže podľa názoru súdu nie je vylúčené, aby išlo aj o nárok protistrany na náhradu trov konania), zabezpečená s poukazom na obavu, že exekúcia bude, resp. môže byť ohrozená. Táto potreba by teda mala vychádzať z toho, že strana má pravdepodobne právo, ktorého ochrany sa domáha, a že v čase rozhodovania je tu dôvodná obava, že bez navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia bude neskôr nútený výkon jej (osvedčeného) práva (na peňažné plnenie), teda jeho exekúcia, reálne ohrozená. Inými slovami - podmienkou pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia je teda jednak hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku o ktorý v konaní ide, a zároveň aj osvedčenie obavy, že ide o taký stav, že bez navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia môže byť exekúcia, vzhľadom na všetky okolnosti, reálne ohrozená. Potrebné je teda osvedčiť jednak to, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú peňažnú pohľadávku, a zároveň aj obavu, že budúca exekúcia tejto pohľadávky je, vzhľadom na nejaké konkrétne skutočnosti resp. okolnosti, s ich možným negatívnym

vplyvom na prípadný nútený výkon práva, ohrozená (teda osvedčiť obavu, že nútené vymożenie peňažnej pohľadávky, o ktorú v konaní ide, môže byť vzhľadom na okolnosti či pomery strán ohrozené).

11. Navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia teda musí tvrdiť a osvedčiť aspoň základné skutočnosti o pravdepodobnosti (základe) svojho právneho nároku (na peňažnú pohľadávku) voči označenej strane, ktorý má byť zabezpečený, ale tiež skutočnosti odôvodňujúce obavu, že prípadná exekúcia je v danom prípade (aj vzhľadom na všetky okolnosti, eventuálne aj vzhľadom na spôsob vzniku pohľadávky či predchádzajúci vývoj vzťahov) reálne ohrozená, teda aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe a s ním súvisiacej primeranosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Netreba pritom stratiť so zreteľa, že zabezpečovacie opatrenie, aj pre obmedzenie zmarenia jeho účelu, sa pri rozhodovaní o ňom vydáva obvykle v skrátenej konaní (bez vyjadrenia druhej strany) na základe navrhovateľovho osvedčenia základných skutočností svedčiacich o jeho potrebe a vhodnosti, pričom práva protistrany sú v tejto súvislosti v zmysle ust. § 344 v spojení s ust. § 340 ods. 1 CSP vyvažované zakotvením osobitnej zodpovednosti navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia s právom na náhradu škody a inej ujmy voči nemu v prospech toho, komu zabezpečovacím opatrením vzniknú, ak zabezpečovacie opatrenie neskôr zanikne alebo bude zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené.

12. V danom prípade mal súd na základe žalobcom uvedených a osvedčených skutočností týkajúcich sa podstaty jeho tvrdeného nároku i okolností vzájomných vzťahov za to, že jeho požiadavka na zriadenie sudcovského záložného práva k označeným nehnuteľnostiam žalovaných, za účelom zabezpečenia jeho eventuálnej peňažnej pohľadávky voči žalovaným uplatnenej v tomto konaní, je v súčasnosti (§ 329 ods. 2 CSP) dôvodná a primeraná.

13. Žalobca pre potreby vydania zabezpečovacieho opatrenia zatiaľ postačujúco osvedčil, že má voči žalovaným peňažnú pohľadávku z titulu zhodnotenia nehnuteľností, ktorých bol v minulosti oprávneným (dobromyseľným) držiteľom, a ku ktorým je v súčasnosti vlastnícke právo evidované v prospech žalovaných, pričom táto jeho pohľadávka v súčasnosti nijako zabezpečená nie je. Žalobca pritom tento stav, vzhľadom na predchádzajúci vývoj právnych vzťahov k týmto nehnuteľnostiam (ktorých účastníkom nebol), zrejme nijako nezavinil, a svoju pohľadávku voči žalovaným, ktorej povaha sa stala zrejmom až neskôr, tak sám zrejme ani nijako zabezpečiť nemohol (a teda tento stav nevznikol dobrovoľne, na základe jeho vlastného uváženia). Podľa tvrdení žalobcu pritom súčasne ide o jediný relevantný majetok žalovaných, z ktorého by bolo možné jeho peňažnú pohľadávku uspokojiť, a z uvedeného vyplýva, že ak tomu tak naozaj je, tak je skutočne dôvodnou obava, že prevodom alebo zaťažením tohto majetku, resp. disponovaním s ním, bez predchádzajúceho záložného práva žalobcu, môže byť prípadná exekúcia jeho pohľadávky neskôr ohrozená. Zo skutočností uvedených žalobcom, a osvedčených žalobcom aj jeho poukazom na súdny spis vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/194/2014, pritom vyplýva, že žalovaní s týmito nehnuteľnosťami v minulosti disponovali nejasne a nedbalo, resp. bez jasného vymedzenia vzťahov medzi nimi, a navyše v súvislosti s prednostným zabezpečením resp. uspokojením niektorých iných svojich záväzkov voči ich iným veriteľom (a to dodatočne po ich vzniku).

14. Za týchto okolností, vzhľadom na obavu, že prípadná budúca exekúcia peňažnej pohľadávky žalobcu môže byť bez zabezpečovacieho opatrenia ohrozená, i s prihliadnutím na (ad 1.) objektívny dôvod vzniku pohľadávky žalobcu, ktorej chýbajúce (zmluvné) zabezpečenie žalobca subjektívne ovplyvniť nemohol, (ad 2.) povahu navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, ktoré - aj vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti tohto prípadu a postoj žalovanej v 1. rade (ktorá prezentovala stanovisko, aby sa vzťahy neskôr usporiadali tak, že by sa žalobca po úhrade sumy požadovanej v jej prospech stal vlastníkom dotknutých nehnuteľností) - neobmedzí žalovaných zjavne neprimerane, keďže, tak ako to uviedol žalobca, nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd nezakáže žalovaným držať, užívať nehnuteľnosti v ich vlastníctve, a (ad 3.) poukaz žalobcu na nemožnosť zápisu poznámky o spore v katastri nehnuteľností (kde mal žalobca na mysli zrejme účinky v zmysle ust. § 228 ods. 2 CSP - avšak zápis poznámky v katastri nehnuteľností o spore v tejto veci, ktorý sa netýka vecných práv k dotknutým nehnuteľnostiam, neprichádzal do úvahy), teda nedostatok jeho inej možnosti legitímne a primerane efektívne zabezpečiť materiálnu publicitu jeho pohľadávky voči žalovaným zápisom poznámky o spore v katastri nehnuteľností (za účelom eliminácie možných neskorších tvrdení o dobromyseľnosti prípadných nadobúdateľov dotknutých nehnuteľností - zrejme pre prípad eventuálnych odporovateľných úkonov žalovaných), súd nateraz (§ 329 ods. 2 CSP) považoval navrhované zabezpečovacieho opatrenie za spravodlivé, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

15. Vo vzťahu ku trovám konania, vzhľadom na to, že v tomto prípade ide o návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po začatí konania a týmto rozhodnutím sa konanie nekončí, o nároku na náhradu trov celého konania (ako výdavkov preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva), vrátane nároku na náhradu trov konania o zabezpečovacom opatrení, rozhodne súd s poukazom na ust. § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania podľa §127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Zabezpečovacie opatrenie je vykonateľné doručením (§ 344 a § 332 ods. 1 CSP).